

beslutningsforslag om det samme tema, og til overraskelse for nogle, men ikke for mig, viser det sig, at de to beslutningsforslag minder slående om hinanden i anliggende og holdninger.

Jeg tillod mig at kalde SF's beslutningsforslag for umoralsk i dets ophævelse af moral som det enkelte menneskes ansvar. Jeg tillader mig at sige det samme om Kristendemokraternes ønske om at forbyde udsendte i statens tjeneste at købe seksuelle ydelser samt ønske om at kriminalisere prostitutionskøbere i Danmark.

Hermed vil jeg naturligvis ikke anfægte Kristendemokraternes fordømmelse af prostitution. Hvor prostitution er fattige, afhængige og undertrykte kvinders salg af eget legeme, er der tale om en afskyelighed, som man bør søge at komme til livs.

Men som nævnt er prostitution et ældgammelt erhverv, som kvinder kan vælge med åbne øjne og i bevidsthed om risikoen. Er det så statsmagtens opgave at forbyde dem at udøve dette hverv? Er det statsmagtens opgave at være den moralske overdommer, hvor vi taler om forhold, der ikke krænker andre? Det mener altså Kristendemokraterne, men det mener vi ikke.

Moral er og bliver et spørgsmål om det enkelte menneskes ansvar; moral er ansvarlighed. Hvor moralen i stedet placerer sig i pavens eller storinkvisitørens stol, er moralen for det første blevet til moralisme, og vi har for det andet indført en lovgivning og tankegang, der kun i udtrykkene adskiller sig fra alle totalitære samfunds.

Kl. 17.15

Loven er til for menneskelivets skyld, siger Vorherre som bekendt i en bevist modsigelse af farisæerne – de farisæere, der omvendt siger, at mennesket er til for lovens skyld. Her i Jesu ord ligger ikke, at der findes hellige love. Der findes derfor heller ikke en hellig domstol i menneskelige anliggender, som med hellighedens vægt og styrke kan forbyde vanhellige eller såkaldte urene handlinger. Renheden ligger altid i menneskets hjerte, eller moral er altid den ansvarlighed, der er uforenelig med en ydre hellighed, fordi den ydre hellighed netop fratager den enkeltes hans ansvar.

Af disse principielle, eller jeg kunne også sige kristelige grunde, siger vi nej til Kristendemokraternes beslutningsforslag.

I forlængelse heraf siger vi et lige så klart nej til ønsket om at kriminalisere prostitutionskøbere og påtvinge udsendte danske soldater en bestemt adfærdskodeks. Sådan behandler man

ikke voksne, ansvarlige mennesker, og hele denne interesse i at opstille bestemte moralske værdier, som Danmark som nation er pligtig at hævde, forekommer os falsk og afslørende.

Det kommer som sagt ikke bag på mig, at Socialistisk Folkeparti og Kristendemokraterne kan enes om en sådan moralisme. Hvad enten helligheden i verdslige anliggender bygger på misbrug af Bibelen eller på Karl Marx, bliver resultatet det samme.

Vi hører igennem hele denne moralistiske værdisnak alt for tydeligt farisæerens takkebøn i templet, hvor han takker Gud, fordi han ikke er som denne tolder, men gør sine gode gerninger og hævder sine hellige værdier. Vi er modstandere af farisæisme, hvad enten den hyller sig i socialistiske eller i kristelige klæder, og vi siger derfor nej til begge beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Det var bare lige lidt om det der med fordømmelse og den slags snak. Jeg må bare sige ganske klart, hvilket jeg egentlig også troede fremgik af det, vi tidligere udtalte på det område, at for os er prostitution også et udtryk for et menneskesyn. Vi ønsker at fremme ligeværd og respekt mellem kønnene, og så er den ikke meget længe-re.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Jamen det kommer ikke bag på mig, at der er ideologer, der gør ligheden til den hellighed, som alt i tilværelsen skal tvinges ind under. Men den form for lighedsideologi deler vi ikke, og den siger vi nej til.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KD):

Man hører det, man vil høre. Jeg har ikke sagt ordet lighed overhovedet. Jeg sagde ligeværd, og det er en helt anden sag.

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Ligeværd er lige præcis det, jeg har, jeg var lige ved at sige forkyndt i understregningen af, at den rette moral er den enkeltes ansvarlighed. Deri ligger, at den enkelte selv er stillet til ansvar, og jeg kunne sige, at det følger af den forkyndelse, der siger, at vi er alle lige for Vorherre og netop derved gjort ansvarlige.